



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.348/3
van 18 november 2013

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'houdende de vaststelling van het basisprogramma voor kunstgrasvelden bestemd voor het uitoefenen van hockeysport in het kader van een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering'

Op 23 oktober 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de vaststelling van het basisprogramma voor kunstgrasvelden bestemd voor het uitoefenen van hockeysport in het kader van een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 12 november 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 november 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij artikel 19, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 ‘ter uitvoering van het decreet van 23 mei 2008 betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’ wordt de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens (hierna: de minister), belast met de nadere bepaling van de specificaties van de types van sportinfrastructuur die ter uitvoering van artikel 7, § 2, van het decreet van 23 mei 2008 ‘betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’ zijn bepaald in artikel 19, eerste lid, van het genoemde besluit van de Vlaamse Regering als types van sportinfrastructuur die voor subsidiëring op grond van het decreet van 23 mei 2008 in aanmerking komen.

Luidens artikel 21, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 stelt de minister voor elk type van sportinfrastructuur het basisbouwprogramma vast, overeenkomstig het criterium dat dit basisbouwprogramma “de essentiële bestanddelen dient te bevatten om sportinfrastructuur te realiseren die kan worden gebruikt door meerdere sportclubs, scholen, organisaties, individuele sportbeoefenaars en niet exclusief zal worden aangewend voor topsport, alsook dat de sportinfrastructuur voor iedereen goed toegankelijk moet zijn”. Voor de types van sportinfrastructuur, vermeld in artikel 19 van dat besluit, moet onder het subsidiabele gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding¹ worden verstaan, de werken en de diensten die verricht zijn door de projectvennootschap ter uitvoering van de DBFM(O)-overeenkomst², en die rechtstreeks verband houden met het basisbouwprogramma van het type van sportinfrastructuur in kwestie. De toename in de beschikbaarheidsvergoeding ingevolge toevoegingen of wijzigingen aan het basisbouwprogramma komt niet in aanmerking voor subsidiëring.

Het ontworpen besluit geeft, wat betreft het kunstgrasveld specifiek voor hockeysport, uitvoering aan de artikelen 19, tweede lid, en 21, § 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008, die zelf rechtsgrond vinden in de artikelen 7, § 2, en 14 van het decreet van 23 mei 2008.

3. De genoemde bepalingen vormen in principe de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, dat evenwel op terminologisch vlak beter zou kunnen aansluiten bij die bepalingen. Zoals wordt opgemerkt in advies 54.281/3, dat tegelijkertijd wordt gegeven over een ontwerp van

¹ Het is die vergoeding die het voorwerp uitmaakt van de subsidiëring.

² Artikel 2, 9°, van het decreet van 23 mei 2008 bevat de volgende definitie van het begrip “DBFM(O)-overeenkomst”: “de overeenkomst, gesloten tussen de subsidietrekker en een projectvennootschap die het ontwerp (design), de bouw (build), de financiering (finance) en het onderhoud (maintain) en in voorkomend geval de uitbating (operate) van sportinfrastructuur als voorwerp heeft”.

besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging, wat het maximaal toegekende subsidiebedrag voor een kunstgrasveld betreft, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 ter uitvoering van het decreet van 23 mei 2008 betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’, dienen ook de artikelen 19, eerste lid, 20, 1°, en 21, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 te worden aangepast opdat een kunstgrasveld specifiek voor hockeysport voor subsidiëring in aanmerking zou kunnen komen, en is de mogelijkheid van die subsidiëring afhankelijk van het voorhanden zijn van een behoeftestudie waaruit de nood aan zulk een type van sportinfrastructuur blijkt. Het is dan ook onder het voorbehoud dat die wijzigingen worden aangebracht en dat uit een behoeftestudie blijkt dat er nood is aan kunstgrasvelden specifiek voor hockeysport, dat het voorliggende advies wordt gegeven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

4. De in het zesde lid van de aanhef opgenomen considerans is niet noodzakelijk voor een goed begrip van de ontworpen regeling en wordt dan ook beter weggelaten.

DISPOSITIEF

Artikel 1

5. In het begin van artikel 1, § 1 (beter: eerste lid)³, van het ontwerp schrijve men “Ter uitvoering van artikel 19, *tweede lid*,” in plaats van “Ter uitvoering van artikel 19, eerste lid, 5°,”. De delegatie aan de minister is immers opgenomen in het tweede lid van artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008.

6. *In fine* van artikel 1, § 1, van het ontwerp wordt terecht verwezen naar (het nog toe te voegen) 5° van artikel 19, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008⁴ (zie opmerking 4 van advies 54.281/3).

Artikel 2

7. In artikel 2, 8°, 13° en 14°, van het ontwerp wordt verwezen naar de “normen van de FIH”.

Daargelaten de opmerking dat de afkorting FIH” (Fédération Internationale de Hockey – International Hockey Federation) zou moeten worden gedefinieerd, doen die

³ Een indeling in paragrafen is niet raadzaam wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en die indeling niet kan bijdragen tot een meer duidelijke voorstelling van het ingedeelde artikel.

⁴ Er dient wel te worden geschreven “artikel 19, *eerste lid*, 5°,”

bepalingen de vraag rijzen naar de toelaatbaarheid van een verwijzing naar normen die zelf niet in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt.

Om elke betwisting omtrent de toepasbaarheid van de genoemde normen te vermijden, worden de betrokken normen best in het ontwerp zelf of in een bijlage erbij opgenomen.

Bijlage

8. Het ontwerp bevat een (evenwel niet van de geëigende wetgevingstechnische formule voorziene en niet-ondertekende) bijlage waarvan de onderdelen 1 tot 17 gelijkkluidend zijn aan de onderdelen van artikel 2 van het ontwerp, en de onderdelen 18 tot 20 gelijkkluidend aan de onderdelen van artikel 3 van het ontwerp. Die bijlage is derhalve geheel overbodig, zodat ze dient te worden weggelaten.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT